

Sygn. akt I Ca 231/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Wójcicki
Sędziowie:	SO Joanna Rawa SR del. Magdalena Walewska (spr.)
Protokolant:	Iwona Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda W. G. od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 31 lipca 2014 r. sygn. akt I C 465/13

apelację oddala.

Sygn. akt I Ca 231/14

UZASADNIENIE

Powód W. G. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa w piśmie procesowym z dnia 15.04.2013 r. (k.-63-64), na rozprawie w dniu 21.08.2013 r. (k.-257-258), oraz w dniu 20.12.2013 r. (k.-306), wniósł o ustalenie, iż pozwanemu (...) S.A. w W. nie przysługuje należność z tytułu opłat abonamentowych za telewizję (...) za okres od dnia 5.01.2013 r. do 5.03.2013 r. w kwocie 134,70 zł oraz od 5.03.2013 r. w kwocie po 44,90 zł miesięcznie oraz z tytułu opłat abonamentowych za Internet za okres od dnia 21.09.2012 r. do 21.03.2013 r. w kwocie 179,40 zł oraz od 22.03.2013 r. w kwotach po 29,90 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz odszkodowania w kwocie 15.000 zł z tytułu utraty zdrowia oraz kwoty 15.000 zł tytułem odszkodowania za utratę korzyści w związku z brakiem Internetu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż 5.07.2012 r. zawarł z pozwanym (...) S.A. w W. umowę abonencką na TV Pakiet Familijny HD oraz na usługę dostępu do Internetu. Po kilku dniach modem uległ awarii, co uniemożliwiło mu korzystanie z Internetu. Zgłosił reklamację modemu, który po naprawie został mu zwrócony w dniu 21.08.2012 r. Po krótkim czasie ponownie zepsuł się. Usiłował skontaktować się z przedstawicielem pozwanego poprzez infolinię celem zgłoszenia reklamacji, jednakże bezskutecznie. W konsekwencji powyższego, pismem z dnia 15.10.2012 r. zerwał powyższe umowy z pozwanym i zaprzestał opłacać opłaty abonamentowe. W dniu 6.12.2012 r. pozwany wyłączył mu sygnał telewizyjny, pomimo trwania okresu promocyjnego, tj. niepłatnego. Ponadto pozwany wszczął postępowanie

windykacyjne czym doprowadził powoda do załamania nerwowego poprzez nękanie go telefonami i wezwaniami do zapłaty. Ze względu na brak Internetu i telewizji został praktycznie odcięty od świata. Brak zaś dostępu do Internetu dodatkowo pozbawił go możliwości podjęcia zatrudnienia.

Pozwany (...) S.A. w W. nie uznał powództwa wnosząc o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, iż w dniu 20.08.2012 r. powód zgłosił do serwisu w Autoryzowanym Punkcie (...) Cyfrowego P. reklamację dotyczącą modemu. W wyniku rozpatrzenia reklamacji, powodowi został wydany w dniu 3.09.2012 r. nowy modem z serwisu centralnego. Mimo tej wymiany powód ponownie domagał się jego wymiany, kontaktując się z błędnym numerem telefonu, zamiast kontaktować się bezpośrednio z pozwanym. Pomimo tego przy ponownej reklamacji modemu zaproponowano powodowi przekazanie modemu do serwisu celem ustalenia czy rzeczywiście nie działa poprawnie i ewentualne zdiagnozowanie usterki. Powód jednakże nie zdecydował się na to i oświadczył, iż skontaktuje się bezpośrednio z pozwanym. Ponadto zaproponowano powodowi rozwiązanie zawartych umów i przedstawiono mu możliwość zawarcia w ich miejsce nowych na warunkach wybranych przez powoda. Powód jednakże nie przyjął tej propozycji. W konsekwencji umowa dotycząca usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu z uwagi na powstałe zaległości wynikające z nieregulowania przez powoda wymagalnych należności została rozwiązana przez pozwanego z winy Abonenta ze skutkiem na 21.05.2013 r. Do tego czasu pozwany wystawiał faktury za realizowane usługi, przy czym z uwagi na nieuiszczenie należnych i wymagalnych opłat abonamentowych przez powoda w dniu 27.02.2013 r. nastąpiło ograniczenie prędkości transferu danych. W odniesieniu do umowy dot. dostarczania programów telewizyjnych oraz udostępnienia urządzenia dekodującego z uwagi na zaległości abonamentowe w dniu 5.04.2013 r. nastąpiło zawieszenie świadczenia usługi. Ponadto wskazał, iż wbrew twierdzeniom powoda okres promocyjny nie był niepłatny, gdyż w tym okresie powód miał obniżoną wysokość opłaty abonamentowej. Według pozwanego powód nie wykazał aby pomiędzy jego stanem zdrowia a działaniem pozwanego zachodził jakikolwiek związek przyczynowo skutkowy, podobnie nie udowodnił, iż z tytułu braku dostępu do Internetu poniósł straty.

Sąd Rejonowy w Łomży wyrokiem z 5 czerwca 2014r. w sprawie I C 465/13 ustalił, iż nie istnieje należność przysługująca pozwanemu (...) S.A. w W. od powoda W. G. z tytułu opłat abonamentowych za usługę dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD za okres od 05.02.2013r oraz z tytułu opłat abonamentowych za usługę dostępu do Internetu za okres od 22.12.2012r. (pkt I). W pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt II) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego (pkt III) i odstąpił od obciążenia stron nie uiszczona opłatą od pozwu (pkt IV).

U podstaw tegoż wyroku legły następujące ustalenia faktyczne i rozważania Sądu Rejonowego w Łomży:

Powód W. G. w dniu 5.07.2012 r. zawarł z pozwanym (...) S.A. w W. umowę abonencką dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...) (umowa k.-144-146). Został mu jednocześnie dostarczony i podłączony dekodery podstawowy (protokół odbioru k.-148). Zgodnie z promocyjnymi warunkami umowy suma miesięcznych opłat abonamentowych wynosiła 44,90 zł, począwszy od 5.01.2013 r. Okres rozliczeniowy ustalono od 4.01.2013 r. (informacja pozwanego z 20.12.2012 r. k.-45).

Powód W. G. w dniu 5.07.2012 r. zawarł z pozwanym (...) S.A. w W. umowę dotyczącą usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...). Wysokość opłaty abonamentowej została ustalona na kwotę 29 zł (umowa k.-129-130). Powód otrzymał jednocześnie modem i antenę komunikacyjną, które zostały zamontowane w jego mieszkaniu, przy ul. (...) w Ł. (protokół odbioru sprzętu k.-131, protokół odbioru k.-14).

Powód w dniu 20.08.2012 r. zgłosił do serwisu w Autoryzowanym Punkcie (...) Cyfrowego P. reklamację dotyczącą modemu (dowód oddania sprzętu do naprawy k.-53). W wyniku rozpatrzenia reklamacji, powodowi został wydany w dniu 3.09.2012 r. nowy modem z serwisu centralnego. Mimo tej wymiany powód ponownie domagał się jego wymiany kontaktując się z błędnym numerem telefonu, zamiast kontaktować się bezpośrednio z pozwanym. Pomimo tego przy ponownej reklamacji modemu zaproponowano powodowi przekazanie modemu do serwisu celem ustalenia czy

rzeczywiście nie działa poprawnie i ewentualne zdiagnozowanie usterki. Powód jednakże nie skorzystał z tej propozycji i nie przekazał modemu do naprawy.

Pismem z dnia 15.10.2012 r. powód dokonał wypowiedzenia umowy dotyczącej usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...) oraz umowę abonencką dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...) ze względu na nieprawidłową usługę, opryskliwość Przedstawiciela Handlowego oraz przeciągającą się naprawę modemu, uniemożliwiającą korzystanie z Internetu (wypowiedzenie k.-39). Powyższe wypowiedzenie pozwany otrzymał w dniu 19.10.2012 r. (uzasadnienie odpowiedzi na pozew k.-101). Pozwany powyższe wypowiedzenie potraktował jako reklamację, która nie została uznana (pismo pozwanego z 31.10.2012 r. k.-44 oraz 12.02.2013 r. k.-48-49). Pozwany od 22.09.2012 r. do 21.04.2013 r. wystawiał faktury za realizowane usługi dostępu do Internetu w kwotach po 29 zł (faktury k.-165, 185, 189, 193, 197, 202, 206, 210). Powód nie opłacił powyższych faktur. W związku z powyższym pozwany (...) S.A. w W. w dniu 21.05.2013 r. rozwiązał ze skutkiem natychmiastowym umowę o świadczenie usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...), wzywając jednocześnie powoda do zapłaty w terminie do dnia 4.06.2013 r. kwoty 926,03 zł, tytułem kary umownej w kwocie 686,83 zł oraz zaległych opłat abonamentowych w kwocie 239,20 zł (rozwiązanie umowy k.-172).

Wezwaniem z dnia 21.01.2013 r. pozwany wezwał powoda do zapłaty w terminie do dnia 6.02.2013 r. kwoty 44,90 zł z tytułu opłaty abonamentowej za dostarczania programów telewizyjnych (wezwanie k.-51). Następnie wezwaniem z dnia 10.02.2013 r. wezwał powoda do zapłaty kwoty 89,80 zł w terminie do dnia 26.02.2013 r. (wezwanie k.-52). Z uwagi na zaległości abonamentowe w dniu 5.04.2013 r. pozwany zawiesił świadczenia usługi.

Sąd ustalił, że poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje fakt, iż strony w dniu 5.07.2012 r. zawarły umowę abonencką na TV Pakiet Familijny HD oraz na usługę dostępu do Internetu.

Powód twierdził, iż ze względu na wadliwy modem nie mógł korzystać z Internetu a pozwany odmówił jego reklamacji, a także ze względu na „lekceważący stosunek przedstawiciela pozwanego względem jego osoby” zaprzestał regulowania opłat abonamentowych od 21.09.2012 r., uznając, iż są one nienależne.

Pozwany zaś twierdził, iż mimo wymiany modemu powód ponownie domagał się jego wymiany kontaktując się z błędnym numerem telefonu, zamiast kontaktować się bezpośrednio z pozwanym. Pomimo tego przy ponownej reklamacji modemu zaproponowano powodowi przekazanie modemu do serwisu celem ustalenia czy rzeczywiście nie działa poprawnie i ewentualne zdiagnozowanie usterki. Powód jednakże nie zdecydował się na to i oświadczył, iż skontaktuje się bezpośrednio z pozwanym. Ponadto zaproponowano powodowi rozwiązanie zawartych umów i przedstawiono mu możliwość zawarcia w ich miejsce nowych na warunkach wybranych przez powoda. Powód jednakże nie przyjął tej propozycji.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił, iż po wymianie modemu w dniu 3.09.2012 r. ponownie był niesprawny, co uniemożliwiło mu korzystanie z Internetu.

Świadek M. R. zeznał, iż po 2 tygodniach po zamontowaniu wszystkich urządzeń do odbioru telewizji i (...) został odcięty Internet. Z pół roku powód nie miał ani telewizji ani Internetu. Zeznał także, iż nie nosił z powodem modemu do naprawy. Nie wiedział również ile razy był naprawiany. Nie pamiętał także, czy jak był pierwszy raz z powodem w punkcie w Ł. to czy zgłaszał, że modem jest niesprawny (zeznania k.-329-330).

Świadek E. R. natomiast zeznała, iż powód nie pokazywał jej, że Internet nie działa tylko o tym mówił (zeznania k.-359v).

W ocenie Sądu z zeznań powyższych świadków nie wynika, iż z winy pozwanego nie działał u powoda Internet. Żaden ze świadków nie był obecny przy zgłaszaniu kolejnych reklamacji modemu. Swoją wiedzę na temat braku dostępu do Internetu posiadają jedynie od powoda a nie z własnych obserwacji. Zatem nie mogą stanowić wystarczającego dowodu na potwierdzenie braku dostępu do Internetu z winy pozwanego.

Zdaniem Sądu z dniem 21.12.2012 r. doszło skutecznie do rozwiązania umowy z 5.07.2012 r. dotyczącej usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...). Do tego też dnia powód zobowiązany był uiszczać opłaty abonamentowe w kwotach po 29 zł, zgodnie z umową. Bowiem w dniu 15.10.2012 r. powód dokonał wypowiedzenia umowy dotyczącej usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...) oraz umowę abonencką dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...) ze względu na nieprawidłową usługę, opryskliwość Przedstawiciela Handlowego oraz przeciągającą się naprawę modemu, uniemożliwiająca korzystanie z Internetu (wypowiedzenie k.-39). Powyższe wypowiedzenie pozwany otrzymał w dniu 19.10.2012 r., co przyznał w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (k.-101). Pozwany jednakże powyższe wypowiedzenie potraktował jako reklamację, która nie została uznana (pismo pozwanego z 31.10.2012 r. k.-44 oraz 12.02.2013 r. k.-48-49). W ocenie Sądu jednakże pozwany bezpodstawnie potraktował powyższe pismo powoda z 15.10.2012 r. jako reklamację. Bowiem zgodnie z § 12 ust. 1 regulaminu świadczenia usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonamentów zawierających umowę w formie pisemnej Abonent i Cyfrowy P. są uprawnieni do rozwiązania umowy za pisemnym wypowiedzeniem. Okres wypowiedzenia wynosi jeden okres rozliczeniowy i liczony jest od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym Abonent albo Cyfrowy P. otrzymał oświadczenie drugiej strony o wypowiedzeniu umowy. Powód zaś skorzystał z powyższego uprawnienia. Składając oświadczenie w dniu 15.10.2012 r. jego zamiarem było rozwiązanie umów zawartych z pozwanym a nie zgłoszenie reklamacji. Treść powyższego oświadczenia nie budzi żadnych wątpliwości, co do oczekiwanego przez powoda skutku. Zostało ono również sporządzone w wymaganej formie. Dlatego też w ocenie Sądu z dniem 22.11.2012 r. rozpoczął się bieg terminu wypowiedzenia. Bowiem jak przyznał pełnomocnik powoda w odpowiedzi na pozew, w dniu 19.10.2012 r. otrzymał przedmiotowe wypowiedzenie umowy. Zatem okres rozliczeniowy następujący po okresie rozliczeniowym, w którym Cyfrowy P. otrzymał oświadczenie powoda o wypowiedzeniu umowy rozpoczął się w dniu 22.11.2012 r. Okres zaś rozliczeniowy został ustalony na 22 dzień miesiąca do 21 dnia następnego miesiąca, co potwierdzają faktury VAT (k.-174, 178, 185, 189, 193, 197, 202, 206, 210). Zatem jednomiesięczny okres wypowiedzenia umowy upłynął z dniem 21.12.2012 r. Z tym też dniem doszło skutecznie do rozwiązania umowy z 5.07.2012 r. dotyczącej usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu nr (...). Tym samym powód nie był zobowiązany do uiszczania opłat abonamentowych po tej dacie, tj. od 22.12.2012 r. Zatem obciążenie powoda przez pozwanego powyższymi opłatami było bezpodstawne.

Z tego też względu Sąd na podstawie § 12 ust. 1 regulaminu świadczenia usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu przez (...) S.A. dla abonamentów zawierających umowę w formie pisemnej oraz art. 189 kpc orzekł jak w pkt. I wyroku.

Powód wniósł także o ustalenie, iż pozwanemu (...) S.A. w W. nie przysługuje należność z tytułu opłat abonamentowych za telewizję (...) za okres od dnia 5.01.2013 r. do 5.03.2013 r. w kwocie 134,70 zł oraz od 5.03.2013 r. w kwocie po 44,90 zł miesięcznie, ze względu na brak sygnału telewizyjnego od grudnia 2012 r. Twierdził, iż sygnał telewizyjny został odłączony przed Świętami Bożego Narodzenia 2012 r. tj. w okresie niepłatnego okresu promocyjnego.

Pozwany zaś podał, iż z uwagi na zaległości abonamentowe w dniu 5.04.2013 r. nastąpiło zawieszenie świadczenia usługi. W trakcie zaś obowiązywania umowy nie było okresu promocyjnego niepłatnego a jedynie obowiązywała niższa stawka abonamentu.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił, iż w grudniu 2012 r. pozwany pozbawił go sygnału telewizyjnego.

Świadek M. R. zeznał, iż po 2 tygodniach po zamontowaniu wszystkich urządzeń do odbioru telewizji i (...) został odcięty Internet. Za 2-3 tygodnie została odłączona telewizja. Z pół roku powód nie miał ani telewizji ani Internetu (zeznania k.-329-330).

Świadek E. R. natomiast zeznała, iż telewizja została odłączona w grudniu przed Bożym Narodzeniem. Powód włączał przy niej telewizor i nie było obrazu. Był ciemny ekran. Według świadka telewizor nie był zepsuty (zeznania k.-359v).

Zdaniem Sądu z zeznań powyższych świadków nie wynika, iż w grudniu 2012 r. pozwany wyłączył sygnał telewizyjny. Świadkowie jedynie potwierdzili fakt, iż telewizja nie działała. Nie posiadali oni jednakże wiedzy z jakiego powodu. Trudno w takiej sytuacji wykluczyć, iż brak sygnału telewizyjnego nie wynikał chociażby z wady telewizora. Pozwany zaś zaprzeczył aby w tym okresie zawiesił świadczenia usługi. Wskazał przy tym, iż dopiero w dniu 5.04.2013 r., z uwagi na zaległości abonamentowe nastąpiło zawieszenie usługi. Powód zaś nie złożył żadnych wiarygodnych dowodów podważających powyższe twierdzenia pozwanego. W tej sytuacji powód do tego okresu tj. do 5.04.2013 r., zgodnie z umową zobowiązany był uiszczać opłaty abonamentowe. Jednakże jak Sąd wcześniej ustalił, powód w dniu 15.10.2012 r. złożył wypowiedzenie umowy abonenckiej z 5.07.2012 r. dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...). Takie prawo przysługiwało mu na podstawie pkt. 11 części B umowy, zgodnie z którym Abonent i Cyfrowy P. są uprawnieni do rozwiązania umowy abonenckiej (w całym okresie jej obowiązywania), z zastrzeżeniem pkt. 13 i 14 poniżej, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego, chyba że inna długość okresu wypowiedzenia zastrzeżono w (...), przy czym wypowiedzenie rozpoczyna bieg w pierwszym dniu okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym drugiej stronie doręczono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy abonenckiej. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy abonenckiej powinno zostać złożone w formie pisemnej (umowa k.-8-10).

Biorąc zatem powyższe pod uwagę w ocenie Sądu z dniem 5.11.2012 r. rozpoczął się bieg terminu wypowiedzenia. Bowiem jak przyznał pełnomocnik powoda w odpowiedzi na pozew, w dniu 19.10.2012 r. otrzymał przedmiotowe wypowiedzenie umowy. Zatem okres rozliczeniowy następujący po okresie rozliczeniowym, w którym Cyfrowy P. otrzymał oświadczenie powoda o wypowiedzeniu umowy rozpoczął się w dniu 5.11.2012 r. Okres zaś rozliczeniowy został ustalony na 5 dzień miesiąca do 4 dnia następnego miesiąca, co potwierdza umowa, w której zostało wskazane, iż „miesięczne opłaty poczynszu od 5.01.2013 r.” (k.-9), oraz pismo pozwanego z dnia 20.12.2012 r., w którym wskazał terminy wnoszenia opłat abonamentowych (k.-45v). Ponadto pozwany dopiero w wezwaniu z dnia 21.01.2013 r. zobowiązał powoda do uiszczenia pierwszej opłaty abonamentowej w kwocie 44,90 zł (k.-51). Zatem trzymiesięczny okres wypowiedzenia umowy upłynął z dniem 4.02.2013 r. Z tym też dniem doszło skutecznie do rozwiązania umowy z 5.07.2012 r. dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...). Tym samym powód nie był zobowiązany do uiszczania opłat abonamentowych po tej dacie, tj. od 5.02.2013 r. Zatem obciążenie powoda przez pozwanego powyższymi opłatami było bezpodstawne.

Z tego też względu Sąd na podstawie pkt. 11 części B umowy z 5.07.2012 r. dot. dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD nr (...) oraz art. 189 kpc orzekł jak w pkt. I wyroku.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego odszkodowania w kwocie 15.000 zł z tytułu utraty zdrowia. Jak wskazał, na skutek braku telewizji oraz Internetu oraz nękania go przez pozwanego wezwaniem do zapłaty pozwany doprowadził go do załamania nerwowego i podjęcia leczenia psychiatrycznego w (...) w Ł.. Twierdził, iż otrzymywał telefony z pogrózkami z windykacji. Wpadł w szal, nie wiedział co robi, chodził błędny, nie zamykał drzwi. Podał, iż przyjmuje leki psychotropowe. Przyznał także, iż wcześniej 12 lat temu również leczył się psychiatrycznie. Czuł się jednak dobrze jednakże postępowanie pozwanego doprowadziło do nawrotu choroby.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił związku przyczynowego skutkowego pomiędzy działaniem pozwanego a jego stanem zdrowia, uzasadniającego przyznanie odszkodowania.

Powód bowiem na potwierdzenie swoich twierdzeń złożył zaświadczenie lekarza psychiatry z dnia 30.08.2013r., z którego wynika, iż powód jest leczony od 24.04.2013r. z rozpoznaniem Zaburzenia Adaptacyjne (zaświadczenie k.-251,268), faktury na zakup leków (k.-252, 253, 255), receptę (k.-254, 256). Z powyższych dokumentów jednakże nie wynika, aby podjęte leczenie miało jakikolwiek związek z działaniami pozwanego. Dokumenty powyższe potwierdzają jedynie podjęcie leczenia psychiatrycznego w dniu 24.02.2013r., bez wskazania jego przyczyny. Powód nie złożył żadnych innych dowodów na potwierdzenie, iż to na skutek działania pozwanego zmuszony był podjąć leczenie.

Z tego też względu w ocenie Sądu żądanie zapłaty kwoty 15.000 zł, jako nie udowodnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 361 kc.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz odszkodowania w kwocie 15.000 zł za utratę korzyści w związku z brakiem Internetu. Jak podał, gdyby miał Internet mógłby pracować. Mógłby uruchomić własne biuro rachunkowe. Miał okazję skorzystać z bezpłatnego kursu komputerowego, prowadzonego przez MOPS w Ł.. Mógł się podszkolić. Podał, iż ma komputer od 2 lat. Przyznał jednocześnie, iż od ok. 20 lat nie pracuje ze względu na stopień niepełnosprawności. Utrzymuje się z zasiłku stałego z MOPS. Gdyby miał Internet mógłby zarobić co najmniej najniższe krajowe wynagrodzenie.

Na potwierdzenie powyższych twierdzeń złożył 2 wydruki z Internetu na temat jak zarabiać przez Internet (wydruki k.-264-267).

W ocenie Sądu powyższe wydruki w żadnym zakresie nie potwierdzają, realnej możliwości podjęcia zatrudnienia przez powoda za pośrednictwem Internetu. Są to bowiem ogólne instrukcje, kierowane do wszystkich użytkowników Internetu. Powód nie wykazał, iż podjął jakiegokolwiek działania związane z podjęciem zatrudnienia. Nie przedstawił żadnej, konkretnej, skierowanej wyłącznie do niego oferty pracy. Nie udowodnił także wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia czy też spodziewanej korzyści.

Sąd stwierdził, iż powód nie udowodnił, iż ze względu na brak Internetu poniósł stratę w kwocie 15.000 zł. Zgodnie bowiem z treścią art. 361 §1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zgodnie zaś z treścią §2 w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowień umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdy mu szkody nie wyrządzono. Sąd wskazał, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 kpc) a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Zatem wobec braku przesłanek z art. 361 §1 i 2 kc powództwo w powyższym zakresie Sąd oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

Wyrok Sądu Rejonowego w Łomży w sprawie I C 465/13 zaskarżył w całości apelacją powód (k. 381 i nast.). Powód nie precyzując konkretnych zarzutów odwoławczych, a prowadząc w treści apelacji polemikę z rozstrzygnięciem Sądu I instancji, wniósł o zmianę wyroku poprzez jego uwzględnienie w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu za I i II instancję, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem kosztów postępowania na jego rzecz.

Z treści apelacji, Sąd odwoławczym wywiódł, iż powód zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 233 § 1 kpc przez dokonanie jednostronnej dowolnej oceny materiału dowodowego, naruszenie art. 128 kpc, poprzez niezasadne, zdaniem powoda zobowiązanie przez Sąd w trakcie postępowania, do składania odpisów pism oraz ich załączników, jak też pozbawienie powoda prawa do obrony przez nie ustanowienie pełnomocnika z urzędu, co w istocie stanowi zarzut nieważności postępowania.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na apelację wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy w Łomży zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu w całości.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do zarzutu pozbawienia przez Sąd I instancji prawa do obrony powoda, a więc zarzutu nieważności postępowania, który Sąd drugiej instancji bierze pod uwagę z urzędu (art. 370 pkt 5 kpc w zw. z art. 378 kpc), stwierdzać należy, iż jest on całkowicie chybiony.

Wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika urzędu został rozpoznany przez Referendarza Sądowego postanowieniem z 01.08.2013r. (k. 232). Referendarz Sądowy wniosek ten oddalił, wskazując powody swego rozstrzygnięcia, zaś W. G., pouczony o prawie do złożenia skargi na tę czynność, z prawa zaskarżenia orzeczenia nie skorzystał. Samodzielnie brał następnie udział w rozprawach sądowych, składał wyjaśnienia, wnioski dowodowe min. z zeznań świadków M. R. i E. R., które Sąd uwzględnił. Podnoszona przez powoda w apelacji okoliczność leczenia w (...) nie jest sama przez się wystarczającą przesłanką do ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Zgodnie bowiem z art. 117 kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub w części ma prawo zgłosić wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu. Sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

Zatem przesłanki ustanowienia adwokata z urzędu istnieć muszą nie tylko po stronie strony, przy czym chodzi o nieporadność fizyczną, umysłową, kalectwo uniemożliwiające samodzielnie reprezentowanie swych praw, jak też tkwić w charakterze sprawy sądowej. Sprawa taka musi należeć do skomplikowanych pod względem prawnym i faktycznym. Z orzeczenia o niepełnosprawności powoda dołączonego do akt (k. 50) wynika, że powód został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, przy czym niepełnosprawność datuje się do 26.04.1999r. Powód do chwili obecnej mieszka samodzielnie, samodzielnie podejmuje wszelkie czynności życiowe, nie znajduje się pod stałą opieką osób trzecich, nie wymaga takiej pomocy w codziennym funkcjonowaniu.

W przedmiotowej sprawie, żadna z powyższych okoliczności nie zaistniała.

Powód doskonale zorientowany był w przedmiocie sprawy, jasno precyzował swe myśli i żądania nie tylko podczas rozpraw sądowych, ale w obszernych pismach procesowych co zresztą znalazło obicie w wydanym przez Sąd I instancji wyroku uwzględniającym w części żądanie powoda. Zaś rolą Sądu z urzędu jest dbanie o równowagę procesową stron, zwłaszcza strony, która nie jest reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego, z której to roli Sąd I instancji się wywiązał, pouczając powoda o art. 6 kc, o treści art. 23 i 24 kc. Powód czynnie reagował na pouczenia procesowe, precyzując powództwo, składając wnioski dowodowe (k. 257 i nast.).

Pozostałe zarzuty apelacji, Sąd Okręgowy również uznał za niezasadne.

Sąd Okręgowy podziela w pełni ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy oraz poczynione przezeń rozważania prawne. Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, a przedstawiona przez niego argumentacja prawna w uzasadnieniu wyroku zasługuje na pełną aprobatę. Natomiast argumentacja przedstawiona w apelacji powoda, sprowadza się jedynie do polemiki z prawidłowym stanowiskiem Sądu Rejonowego.

Zarzut naruszenia art. 233§1 kpc jest całkowicie chybiony. Skarżący nie wykazał wymaganego dla skutecznego podważenia swobodnej oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji okoliczności, iż Sąd ten uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy po prawidłowym przeprowadzeniu postępowania dowodowego i wszechstronnej ocenie dowodów, poczynił właściwe ustalenia faktyczne, słusznie przyjmując, iż w dacie 15.10.2012r. doszło do skutecznego i ważnego wypowiedzenia przez powoda obu łączących strony umów. Prawidłowo następnie Sąd Rejonowy wyliczył, opierając się na zapisach §12 ust. 1 Regulaminu świadczenia usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu przez (...) S.A. (k222) termin skutecznego rozwiązania umowy dotyczącej usługi telekomunikacyjnej dostępu do Internetu na 21.12.2012r. oraz opierając się na zapisie pkt 11 części B umowy (k.10) termin skutecznego rozwiązania umowy dotyczącej usługi dostarczania programów telewizyjnych Pakiet Familijny HD na 04.02.2013r.

Należy zauważyć nadto, że przedmiotowe obie umowy zawarte przez strony zostały zawarte poza lokalem przedsiębiorstwa (na odległość) wobec czego, stosownie do treści przepisu art. 7 ustawy z 02 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.

z 2012, poz. 1225) powód mógł od nich skutecznie odstąpić w ciągu 10 dni od ich zawarcia przez złożenie stosownego oświadczenia. Jeśliby zatem powód uznał, że warunki umowy nie odpowiadają jego oczekiwaniom lub nie są zgodne z tym, co zostało powodowi przedstawione przez przedstawiciela, mógł bez podania przyczyny od tych umów odstąpić, tak jak do nich świadomie przystąpił. Powód otrzymał wraz z gotowymi umowami wzór oświadczenia o odstąpieniu wraz z informacją o przysługujących jemu w tym względzie prawach. Powód nie skorzystał z tej możliwości, co doprowadziło do skutecznego i ważnego, jak ustalił to prawidłowo Sąd Rejonowy, zawarcia umów i obowiązało obie strony, do czasu skutecznego ich wypowiedzenia przez powoda, do wykonywania umów zgodnie z ich treścią.

Sąd orzekający, wbrew twierdzeniom apelacji, uwzględnił całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznania zawnioskowanych przez powoda świadków, złożone do akt dokumenty, oceniając je we wzajemnym powiązaniu ze sobą, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Dlatego też Sąd odwoławczy, na podstawie art. 381 kpc pominął dowody zgłoszone przez powoda w apelacji, w tym z zeznań świadków już przesłuchanych w sprawie: M. R., Ewy H. R. . Potrzeba powołania tych dowodów nie wynikła po zamknięciu rozprawy przez Sąd I instancji, a nadto nie zmierzają one do wykazania nowych istotnych dla sprawy okoliczności.

Zatem zarzut apelacji oparty na naruszeniu przepisu art. 233§1 kpc, nie może sprowadzać się wyłącznie do polemiki z dowodami, którymi dysponował Sąd. Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdza, że naruszeniu zasady swobodnej oceny dowód nie można upatrywać w takiej ocenie materiału dowodowego, która jest logiczna zgodna ze wskazanymi doświadczenia życiowego, poziomem aktualnej wiedzy w danej dziedzinie oraz dokonana została w sposób wszechstronny.

Niezasadne i nie znajdujące odzwierciedlenia w aktach sprawy, są też zarzuty powoda pod adresem Sądu I instancji, jakoby Sąd ten miał dyskryminować powoda, czy też naruszyć jakiekolwiek normy prawne poprzez wzywanie powoda do przedłożenia odpisów załączników do pozwu. Taki obowiązek powoda wynika wprost z przepisu art. 128 kpc.

Zatem przyjmując ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonane przez Sąd I instancji, też w zakresie roszczeń powoda oddalonych w pkt II wyroku o odszkodowanie i zadośćuczynienie za własne, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

Sąd Okręgowy, kierując się zasadą słuszności, odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania odwoławczego na podstawie art. 391 §1 kpc w zw. z art. 102 kpc mając na uwadze sytuację majątkową powoda. Miesięczne dochody powoda to kwota około 529 zł, zaś wydatki – około 528 zł. Powód posiada kilkuletnie zaległości alimentowe z tytułu zalegania z płatnością alimentów 400 zł miesięcznie, nie posiada oszczędności, jest osobą o ograniczonych możliwościach zarobkowania z uwagi umiarkowaną niepełnosprawność.

Zarządzenie: Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć powodowi, pełnomocnikowi pozwanego.